

VOORGOED NAAR WEESAAPJES

'Steeds afscheid nemen te pijnlijk'

Liesbeth van der Burgt (45) verruilt het Brabantse Uden definitief voor het West-Afrikaanse Kameroen om zich belangeloos in te zetten voor de 300 weesaapjes in het Limbe Wildlife Centre (LWC).

„Na elk bezoek deed het zo'n pijn afscheid van ze te moeten nemen. Ik mis ze ie-

dere dag. Maar nu kan ik altijd bij mijn 'kindjes' zijn!”

Elke week krijgt het opvangcentrum verwaarloosde weesaapjes binnen. „Omdat ze te klein zijn om

Liesbeth van der Burgt emigreert naar Afrika.

FOTO
RIAS IMMINK

net als hun ouders te worden geslacht en opgegeten, verkopen de stropers ze als huisdier. Maar niemand kijkt naar ze om. Lola had nog kogels in haar lijfje; het touw waaraan Yabien vastzat, was helemaal ingegroeid en de lever van Chinnoise was gezwollen door de alcohol.”

De Brabantse ging in 2005 als vrijwilligster bij stichting AAP aan de slag. „Toen ik over het opvangcentrum in Kameroen

hoorde, ben ik daar meteen gaan kijken. Mijn hart huilde.”

In 2009 riep ze voor de chimpanseetjes en babygorilla's de stichting Weesaapjes in het leven. „Ik had het LWC spontaan 5000 euro beloofd. Die kreeg ik natuurlijk niet bijeen in zo'n korte tijd, dus die heb ik zelf betaald. Ach, wat heb je ook nodig in het leven”, relativeert ze. „Hoewel, verse champignons zal ik gaan missen... En satésaus!”

Datum: 21 februari 2015